

ת"פ 8155/04/13 - מדינת ישראל נגד ראובן חי לוציאן טייב

בית משפט השלום בכפר סבא

25 ינואר 2015

ת"פ 8155-04-13 מדינת ישראל נ' טייב

מדינת ישראל

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

נגד
הנאשם
ראובן חי לוציאן טייב

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מזרחי ועו"ד אבי שגב

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד אלירן אשכנזי ממשרד עו"ד עדי קידר

גזר דין

הנאשם, יליד 1985, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 31.3.2013 בשעה 16:00 או בסמוך, נכנס הנאשם, תושב יצהר, לבית משפחת אמונה וליאור זברג (להלן - "המתלוננים"), חבריו של הנאשם עמם אף היה לו קשר עסקי, באמצעות מפתח שהושאר בארון החשמל הסמוך לדלת הכניסה לבית, בידעו כי המתלוננים נסעו לרגל החג. לאחר שנוכח הנאשם לדעת כי החדר השני בבית נעול, יצא מהבית, נכנס לבית סמוך המצוי בשלבי בניה, ונטל משם מפתח כללי ששימשו לפתיחת דלת החדר הנעול. מתוך סך של 50,000 ₪ שהיו מונחים בקופסת החסכונות של המתלוננים בחדר הנעול, נטל הנאשם סכום של 15,450 ₪.

לחובתו של הנאשם הרשעה אחת משנת 2001 בעבירה שאיננה ממין העניין, בגינה דן אותו בית משפט לנוער לעונש של שלוש שנים במעון נעול.

נערך תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם. מהתסקיר עולה כי הנאשם, בן 29, נשוי ואב לשני ילדים רכים בשנים, האחד בן 3 והשני תינוק בן חצי שנה. לאורך השנים עבד הנאשם כעצמאי וכשכיר בהתקנת מזגנים. הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב. בשנת 2001 הורשע עם אביו וקרובי משפחה נוספים בביצוע עבירות מין קשות באחת מאחיותיו. לדברי

הנאשם, לאחר שחרורו, וכחלק מרצונו לפתוח דף חדש בחייו, עבר להתגורר ביצהר. הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירה בלחץ הכלכלי הכבד בו היה נתון באותה תקופה - קושי שנבע לתחושתו גם מן העובדה כי המתלוננים לא השקיעו די בהצלחת העסק המשותף (חנות לבגדי נשים), ובלחץ נפשי בו היה נתון בשל לידתו המוקדמת של בנו (שלאחר מכן נפטר). לדעת שירות המבחן הנאשם ער לחומרת המעשה והפסול בו, וביטוי לכך נמצא בעובדה שהחזיר את הכסף ומבין שעליו לשאת בתוצאה עונשית. שירות המבחן סבור כי למרות הרשעתו הקודמת והסתבכותו הנוכחית לא התגבשו אצל הנאשם מאפייני התנהגות עברייניים ולאורך השנים ערך מאמצים לנהל אורח חיים יציב בסך הכול. שירות המבחן ער לסיכון במצבו של הנאשם אך בעיקר נוכח ההתרשמות שמעורבות גורמי אכיפת החוק בעניינו והחשיפה בפני שכניו ומכריו ביישוב בו מתגורר - הצטמצם סיכון זה. לאור האמור המליץ שירות המבחן כי תינקט בעניינו של הנאשם גישה שיקומית, במסגרתה יוטלו עליו של"צ ומאסר על-תנאי ארוך.

לבקשתי נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות, וזה מצאו מתאים לבצע עבודת שירות וקבע את תנאיה.

הנאשם העיד בשלב העונש את שכנו, מר הלל רוט, ואת מעסיקו, מר דוד כריסי. מר רוט תאר בעדותו כיצד לקח על עצמו לשקם את הנאשם לאחר הרשעתו הקודמת וכיצד חש כאשר התגלה כי הנאשם גנב משכניו. למרות השבר הביע מר רוט אמון בנאשם, הנובע בין היתר מלקיחת האחריות שלו והשבת הכסף הנגזל. מר כריסי העיד כי הנאשם הוא עובד טוב וחרוץ, והבהיר כי יקבלו בחזרה לעבודה אם ההפסקה לא תהיה ארוכה מדי. ההגנה הגישה אסופת עדויות אופי נוספות (נע/1). מבין המסמכים שהוגשו ראוייה לציון עמדת מזכירות היישוב יצהר בקשר עם מעשי הנאשם, אשר גינתה את המעשה מכול וכול ודרשה מהנאשם דרישות שונות על מנת שיוכל להתקבל מחדש בחברה - דרישות אותן מילא.

הנאשם בדברו האחרון לעונש ביקש להימנע מכל עונש שיפגע בו ובמשפחתו.

דין

מעשהו של הנאשם ראוי לכל גינוי. הנאשם מעל באמונם של שכניו ושותפיו העסקיים, חדר לביתם - מבצרם במועד בו ידע שלא יהיו בבית ותוך שימוש במפתח הרזרבי שמיקומו היה ידוע לו, לא נרתע ממכשול שנקרא בדרכו (הדלת הפנימית הנעולה) והצליח להתגבר עליו, ובהמשך גזל חלק ניכר מכספי החסכונות של המתלוננים.

בהתחשב בעקרון המנחה בענישה, קיומו של יחס הולם בין מעשה לעונש, לערך המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות (ההגנה על הקניין הפרטי), לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - מחד גיסא גניבה של סכום כסף גדול תוך מעילה באמון המתלוננים אך מאידך גיסא העובדה כי הרכוש כולו הוחזר למתלוננים, ומתוך התחשבות ברמת הענישה הנוהגת (ראו למשל ע"פ (מרכז) 748-03-14 **מדינת ישראל נ' עתאמלה** (1.4.2014)), שהגישה התביעה, בו אושר מתחם עונש של 12 עד 30 חודשי מאסר בפועל בגין שני מעשי התפרצות וגניבה שבוצעו בצוותא חדא, כאשר הרכוש לא הוחזר), ראיתי לנכון לקבוע את מתחם העונש ההולם מקרה זה בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-15 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

לא מצאתי לנכון לסטות במקרה זה ממתחם העונש ההולם שקבעתי לצרכי שיקום. עיון בתסקיר מלמד כי הנאשם אמנם נטל אחריות על מעשיו, הביע חרטה והשיב את הכסף, אך אינני סבור כי מצבו הוא מן הסוג בו סבר המחוקק שניתן לחרוג בגינו לקולה ממתחם העונש ההולם ולהעדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולי הענישה, כפי שהלכה למעשה מציע שירות המבחן. מצבו המיוחד של הנאשם ימצא ביטוי מספק בגזירת העונש בתוך המתחם.

לזכותו של הנאשם יש לזקוף את הודאתו בהזדמנות הראשונה (עוד בחקירת המשטרה), את חרטתו ונטילת האחריות וכן את יתר הנסיבות המופיעות בתסקיר. עוד אשקול בשלב זה את השפעתו הצפויה של העונש על הנאשם ועל בני משפחתו, ובעיקר על ילדיו הרכים. נתונים אלה, לצד תהליך התשובה שעבר הנאשם, שכנעוני כי ראוי לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

שקלתי את מלוא הנתונים לקולה ולחומרה והריני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל בן ששה חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות בעיריית ראש העין, החל ביום 27.1.2015. על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו באותו מועד בשעה 8:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, רמלה.
- ב. מאסר על תנאי בן ששה חודשים, והתנאי הוא כי בתקופה בת 3 שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירת רכוש מכל סוג.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישתלם בחמישה תשלומים, חודשיים ושווים, החל ביום 1.4.2015.
- ד. הנאשם יפצה את נפגעי העבירה בסכום של 3,500 ₪. הסכום ישתלם עד ליום 1.4.205.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' שבט תשע"ה, 25 ינואר 2015, במעמד הנוכחים.